

szavait kölcsönvéve, „rettenetes operációja után”, amikor súlyos fájdalmai voltak, bétűjátékokat játszott. Tudta, mi vár rá, s Szigligeten még egyszer egybehívta játszótársait egy végső feladványra, és amikor azt megoldotta, csak annyit mondott megrendült társainak: „Ez is megvolt végül, köszönöm.”

Emléke előtt most Fekete Géza szobrászművész osztálytársunk bronz domborművének leleplezésével tisztelgünk. A harmincas éveiben járó, szikrázóan okos tekintetű, határozott Nemes Nagy Ágnes néz ránk vissza e tábláról, amelyen ez a szó is szerepel: szeretettel.

(Elhangzott Nemes Nagy Ágnes emléktáblájának felavatásakor, 1999. augusztus 31-én, a Petőfi Sándor Gimnáziumban.)

Edward Lear

AZ AKONDI SZVITEK

Kiféle, miféle, merre, minnek

Az Akondi Szvitek?

Kövér, vagy sovány, vagy barna, vagy szőke?
És mire ül, számolyra, padra, vagy székre,

ha piheg

Az Akondi Szvitek?

Fiatal vagy öreg, bölcs vagy bolondos?
Hogy issza a kávéét, ha forró, vagy langyos,

vagy hideg,

Az Akondi Szvitek?

Beszél vagy fecserész, dalol vagy füttyöl,
Léptet a lován, vagy vágdat, vagy röpül,

vagy üget

Az Akondi Szvitek?

Mi van a fején, fez, kalap, vagy turbán?
Puha ágyban fekszik, vagy gyékényen, durván,

ha beteg?

Az Akondi Szvitek?

Ha kötött betűkkel írna, de fáradt,
Áthúzza a *t*-it, és rajzol-e szárat

az *i*-nek

Az Akondi Szvitek?

Szereti, ha tiszta a papír, vagy inkább
Ráfröccsent egy kevéske kávé, vagy tintát,

vagy vizet
Az Akondi Szvitek?

Mi veszi körül, hűség meg alázat?
Vagy, ha csak teheti, ellene lázad

a tömeg?
Jaj, te Akondi Szvitek!

Ha elbukik egy-egy forradalom,
Mindenkit karóba huzat, vagy halom-

ra lövet
Az Akondi Szvitek?

Lopkod-e a népe kint a ligetben?
És fojtogat-e, mikor este kietlen

a liget?
Ó, az Akondi Szvitek?

Vizsgálja, hogy mik a legfőbb igények,
Vagy kicsit sem érdeklí az, hogy a népnek

hogyan ityeg,
Az Akondi Szvitek?

Kívánja, hogy művészek rajongják körül?
A festményeknek, vagy a verseknek örül,

vagy minek,
Az Akondi Szvitek?

Ha fölriad éjjel, mert bántja az álom,
Csak három pogácsát hoznak neki tálon,

vagy tizet?
Haj, az Akondi Szvitek!

Pacalpörköltön él, krumplin, vagy teán?
Pöttyös sálat hord, vagy csikosat talán,

vagy milyet,
Az Akondi Szvitek?

Szokta-e csónakban oldani morcát,
És vonzza-e Shallott, e távoli ország,

vagy sziget?
Ah, az Akondi Szvitek!

Csendes és szerény, vagy örökké felvág?
Miféle inast tart, bolgárt, vagy belgát,
vagy britet,
Az Akondi Szvitek?

Kék forrásnál ül, és nézi, hogy buzog,
Vagy inkább egy sötét, zöld barlangban szuszog,
vagy sziszeg
Az Akondi Szvitek?

Mit hisz, mi felel meg jobban a sernek,
A bögre? a kanna? a krigli? a serleg?
az üveg?
Az Akondi Szvitek?

Arany pipaszárral veri-e az asszonyt,
Ha engedi az, hogy a piszke megasszon,
de direkt,
Az Akondi Szvitek?

Köt-e nyakkendő? baráti ebédhez?
– És elegáns, egyenes, szoros és fehér ez,
vagy fityeg? –
Az Akondi Szvitek.

Ha napba néz, szeme se rebben, vagy pislog?
Mit gondol, jó a fasírt meg a rizskoch,
ha hideg,
Az Akondi Szvitek?

Milyen a csizmája, bársony vagy szattyán?
Maga visz kiflit a népnek a jachtján,
vagy vitet
Az Akondi Szvitek?

Van-e bárki, vagy senki se fejtheti meg,
Hogy miféle, kiféle, merre, minek
Az Akondi Szvitek?

A JONGI-BONGI-BÓ SZERELME

Ott, hol forr Öröndel Öble,
S hol a tök virágzik, ó,
Partvidéki, mély vadonban
Élt a Jongi-Bongi-Bó.
Gyertya vége, két töröttke
Sámli és egy ócska bögre –
Ez volt ott minden vagyonka:
Partvidéki, mély vadonba
Ott élt ennyi kis vagyonka
Közt a Jongi-Bongi-Bó,
A Jongi-Bongi-Bó.

Hol a Bongfák árnya nyújtott,
S hol a tök virágzik, ó,
Egyszer egy kis kőkupacnál
Járt a Jongi-Bongi-Bó.
Ott egy Hölgy Dorkingi Tyúkok
Tejfehér fülébe bűgött –
„Csingi Lingi Lédi az tán?
E kicsinyke kőkupackán
Csingi Lingi Lédi az, lám!”
Szólt a Jongi-Bongi-Bó.
Szólt a Jongi-Bongi-Bó.

„Lingi Lédi, Lingi Lédi,
Hol a tök virágzik, ó,
Meggérem kegyed kezét.”
Szólt a Jongi-Bongi-Bó.
„Untat már e partvidéki
Tájon egymagamban élni –
Oly fárasztó így a lét,
Hogyha nyújtaná kezét,
Vígabb volna úgy a lét!”
Szólt a Jongi-Bongi-Bó.
Szólt a Jongi-Bongi-Bó.

„Itt, hol forr Öröndel Öble,
 Rák ezernyi fogható.
 Sok szép vizitorma várja.”
 Szólt a Jongi-Bongi-Bó.
 „Legyen öné két töröttke
 Sámlik és ez ócska bögre –
 Lám, hogy zúg a tenger árja
 (Itt önt sok halacska várja),
 Épp így zúg szerelmem árja!”
 Szólt a Jongi-Bongi-Bó.
 Szólt a Jongi-Bongi-Bó.

S szólt a Hölgy szemébe könnyel
 – Hullt a könnye, mint a hó –:
 „Udvarolnia hiába,
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.
 Önhöz mennék én örömmel!”
 (Itt dobolt kicsit körömmel)
 „Ám uram van Angliába.
 Jaj, szeretnem önt hiába,
 Mert uram van Angliába,
 Kedves Jongi-Bongi-Bó!
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.

„Csingi Pál úr – tőle jött még
 Ez a Tyúk-kollekció
 (Gyakran küld jutányos áron),
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.
 Tartsa, tartsa meg törött két
 Sámliját s az ócska bögrét –
 Nem lehet más, mint barátom.
 Jönne Tyúk jutányos áron,
 Hármat kap tőlem, barátom!
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.

„Bár a feje óriási,
 És a teste pirinyó,
 S röpke kis kalapja van,
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.
 Bár ön kissé Misi-Mási,
 Sajnálom, hogy mégse mási-
 thatom meg végső szavam:
 Kérem, távozzék, uram!
 Nincsen önhöz több szavam,
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.
 Kedves Jongi-Bongi-Bó.”

Hol Meténg eget karistol,
S hol a tök virágzik, ó,
Ment, futott, amíg a partra
Ért a Jongi-Bongi-Bó.
Ott, a Görtli Árkon is túl
Óriás Teknősbéka lustult,
„Teknőc, légy nekem te Sajka,
Tengeren túl, messzi partra
Szállj velem, mint könnyű sajka!”
Szólt a Jongi-Bongi-Bó,
Szólt a Jongi-Bongi-Bó.

S szállt a Teknőc át a néma
Tengeren, mint gyors hajó,
Teknőjén dalolva búsan
Ült a Jongi-Bongi-Bó.
Napnyugatra ősi, méla
Úszással haladt a Béka,
Lent a víz, előtte Bósen,
Teknőjén dalolva búsan,
„Drága Hölgy, fogadja búcsúm!”
Szólt a Jongi-Bongi-Bó,
Szólt a Jongi-Bongi-Bó.

Ott maradt a Hölgy örökre
Hol Öröndel Öble forrt,
Ott siratja egy kupacka
Kőn a Jongi-Bongi-Bót.
Egy fületlen, ócska bögre
Belsejébe hull a könnye,
Tyúkjaival úgy siratja,
Egy kicsinyke kőkupacka
Hátán egyre csak siratja
Még a Jongi-Bongi-Bót,
A Jongi-Bongi-Bót.

Varró Dániel fordításai